

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ Τ.Ε.Ε.

Ήδη από τα τέλη Απρίλη έχουν αρχίσει οι συνάδελφοι να καταβάλλουν τις νέες, υπέρογκα αυξημένες εισφορές στο ΤΣΜΕΔΕ, που επέβαλε ο αντι-ασφαλιστικός νόμος 3518/06 που ψηφίστηκε τον περασμένο Δεκέμβρη. Δικαιολογημένη η αγανάκτησή τους, όπως δικαιολογημένη είναι και η αγανάκτηση χιλιάδων συνταξιούχων του Ταμείου που εξακολουθούν να βλέπουν τις συντάξεις τους να παραμένουν χαμηλότερες, ακόμα και από το ύψος που προσδιόρισαν τα δικαστήρια. **Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, το ΔΣ του ΤΣΜΕΔΕ πήρε πρόσφατα απόφαση και για νέα αύξηση των εισφορών κατά 4%, με πρόσχημα ότι ήταν αναγκαία προκειμένου να χορηγηθεί η ετήσια αναπροσαρμογή των συντάξεων.** Το ποτήρι της οργής ξεχείλισε! Κι επειδή η ώρα της αλήθειας έχει φτάσει προ πολλού και τα παραμύθια έχουν τελειώσει, τα αμείλικτα ερωτήματα προς την ηγεσία του ΤΕΕ, παραμένουν και ζητούν επιτακτικά απάντηση.

Πόσο θα συνεχιστεί το δούλεμα με το ψευτοδίλημμα “αύξηση συντάξεων ή μείωση εισφορών”;

Ισχυρίζεται τώρα η ηγεσία του ΤΕΕ ότι αυτό που πρέπει να παζαρέψει με την κυβέρνηση είναι το αν θα αυξηθούν κι άλλο οι συντάξεις, ή αν θα πρέπει να διεκδικηθεί το πάγωμα των εισφορών, ενδεχομένως και μια μικρή μείωσή τους. Δηλαδή, να αποφασίσουμε ποια κοινωνική ομάδα θα “πληρώσει τη νύφη” αντί της άλλης: οι νυν εργαζόμενοι μηχανικοί που θα επωμιστούν και νέα ασφάλιστρα, ή οι συνταξιούχοι συνάδελφοι που θα δουν τη ληστεία των συντάξεών τους να συνεχίζεται; Και αυτό το κυνικό δίλημμα το θέτουν εκείνοι που θεωρούν ιερά και απαραβίαστα τα βάθρα της πολιτικής που μας έφερε ως εδώ. Είναι απύθμενο θράσος, κύριοι, να βγάζετε τις ανάγκες των εργαζόμενων και των συνταξιούχων στη διατίμηση, την ίδια στιγμή που οι μεγάλοι κατασκευαστικοί όμιλοι, οι τράπεζες και τα ντόπια και ξένα μονοπώλια ενισχύονται από πακτωλούς εκατομμυρίων ευρώ, μέσα από τους διάφορους αναπτυξιακούς νόμους, τα ΣΔΙΤ, τα προγράμματα του ΕΣΠΑ, τη μαύρη και απλήρωτη εργασία των μισθωτών με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών κλπ. και το κράτος και η εργοδοσία οφείλουν στα ταμεία άλλα τόσα. Εμείς απαντάμε: χέρι-χέρι, εργαζόμενοι και συνταξιούχοι θα διεκδικήσουν ανθρώπινους μισθούς και συντάξεις, με βάση τις πραγματικές ανάγκες τους κι όχι με βάση το τι και πόσο συμφέρει τους τραπεζίτες και τους μεγαλοκατασκευαστές. **ΛΕΜΕ: ΤΩΡΑ αύξηση συντάξεων, ΤΩΡΑ δραματική μείωση εισφορών και το κόστος να το πληρώσουν εκείνοι που θησαύρισαν και θησαυρίζουν τόσα χρόνια από τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι!**

Ποιους πάτε να κοροϊδέψετε με την απάτη της “αναλογιστικής μελέτης”;

Βέβαια κι αυτές ακόμα οι ψευτουποσχέσεις τελούν υπό την αίρεση της αναλογιστικής μελέτης που προβλέπει ως δικλείδα ο 3518/06. Να γίνει η περίφημη αυτή μελέτη, για να αποδειχθεί, λέει, αν το ΤΣΜΕΔΕ “αντέχει” να δώσει κάποια ψίχουλα ακόμα, σε όποιον επιζηήσει από τον κανυά εργαζόμενων-συνταξιούχων που επιδιώκουν να στήσουν. Κανείς όμως δεν πρόκειται να χάσει την απάτη. Με παρόμοιες “αναλογιστικές μελέτες”, μήπως, δεν έγιναν όλες οι αυξήσεις εισφορών από το 1992 μέχρι σήμερα; Στην αρχή μας έλεγαν ότι το ΤΣΜΕΔΕ θα “βουλιάξει” σε 5 χρόνια. Το 1997, τα πέντε έγιναν δώδεκα. Σήμερα, η αύξηση μόνο των εισφορών φτάνει στα ύψη ενός μηνιατικού κι ακόμα έχουν το θράσος να μιλάνε για αναλογιστικές μελέτες! **Για μελέτες, δηλαδή, που για να εγκριθούν από την κυβέρνηση στην οποία υποβάλλονται, θεωρούν δεδομένο το πλαίσιο του 3518/06 και όλων των άλλων αντιασφαλιστικών νόμων.** Πως να προκύψει δυνατότητα κάλυψης των αναγκών των εργαζόμενων και συνταξιούχων, με βασική παραδοχή την ανταγωνιστικότητα, το κεφαλαιοποιητικό σύστημα και την ανταποδοτικότητα; Πως να προκύψει τέτοια δυνατότητα, όταν θεωρηθεί δεδομένη η λιτότητα, ιερή και απαραβίαστη η κερδοφορία των επιχειρήσεων και των τραπεζών και αδιανόητη η φορολόγηση των υπερκερδών τους για τη χρηματοδότηση, μεταξύ άλλων και της κοινωνικής ασφάλισης; **ΠΟΙΟΥΣ ΔΟΥΛΕΥΕΤΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ; Αποδοχή της απάτης της αναλογιστικής μελέτης σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι δέχονται να κάνουν χαρακίρι στις ανάγκες τους.** Αποδέχονται να ζήσουν με τα ψίχουλα που περισσεύουν από την κερδοφορία των μεγάλων ομίλων και των τραπεζιτών. Μάταιος κόπος, κύριοι, τέτοιοι αυτόχειρες δεν υπάρχουν πια ούτε στα παραμύθια (σας)...

Είναι σαφές, τελικά, ότι η διέξοδος δε μπορεί να αναζητηθεί με απάτες και τρυκ, μέσα στο πλαίσιο της πολιτικής της ΕΕ και της Συνθήκης της Λισσαβόνας. Δε μπορεί να υπάρξει μέσα από γαλαζοπράσινους νόμους που προωθούν την κεφαλαιοποιητική λογική, την θυσία των εργασιακών, ασφαλιστικών κλπ. δικαιωμάτων των εργαζόμενων στο βωμό της κερδοφορίας των μονοπωλίων, ξένων και ντόπιων. Αντίθετα, μπορεί και πρέπει να υπάρξει στη λογική της **Δημόσιας**,

Υποχρεωτικής, Καθολικής Κοινωνικής Ασφάλισης, πλήρως αποδεσμευμένης από το Χρηματιστηριακό τζόγο – ήρθε η ώρα για την **άμεση αποχώρηση του ΤΣΜΕΔΕ από την Τράπεζα Αττικής** – με δωρεάν, υψηλού επιπέδου υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας για όλους, ικανοποιητικές συντάξεις με βάση τις λαϊκές ανάγκες, μετατόπιση των ασφαλιστικών βαρών από τους εργαζόμενους στην εργοδοσία και το κράτος. Σ' αυτή τη λογική κινήθηκαν οι πρωτοβουλίες που πήραμε ως Πανεπιστημονική, όλο αυτό το διάστημα και στον ίδιο αγωνιστικό δρόμο καλούμε τους συναδέλφους να βαδίσουμε και τώρα!